

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๔/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต.๓๘/๒๕๖๑

วันที่ ๑๒ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง จำสืบเอก กฤษดา แก้วประพาพ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า จำสืบเอก กฤษดา แก้วประพาพ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนในฐานะข้าราชการทหารนอกประจำการและในฐานะปวงชนชาวไทยอันมีหน้าที่พิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ (๑) และ (๕) ได้ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เพื่อขอให้กระทรวงกลาโหมว่างเว้นการบรรจุตำแหน่งกำลังพลในกองบัญชาการกองทัพไทย ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด เนื่องจากกองทัพไทยมีพระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทยเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้ว โดยกระทรวงกลาโหมแจ้งผลการพิจารณาต่อผู้ร้องว่าพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้กองบัญชาการกองทัพไทยมีหน้าที่ควบคุม อำนวยการ สั่งการ และกำกับดูแลการดำเนินการของส่วนราชการในกองบัญชาการกองทัพไทย โดยมีผู้บัญชาการทหารสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบ กระทรวงกลาโหมจึงจำเป็นต้องบรรจุกำลังพลตำแหน่งนี้ ผู้ร้องอ้างว่าการที่กระทรวงกลาโหมใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อรองรับตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุดนั้น เป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่าพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘

- ๒ -

มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๑๗๘ และมาตรา ๑๘๐ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญยกเว้นข้อจำกัดที่กำหนดขึ้นตอนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อกำหนดของศาล เพื่อให้คดีนี้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลได้อย่างรวดเร็ว

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินโดยกล่าวอ้างว่าพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๑๗๘ และมาตรา ๑๘๐ แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินวินิจฉัยแล้วให้ยุติการพิจารณา โดยเห็นว่าไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมจากการบังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือขั้นตอนของกฎหมายที่จะให้ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาดังวรรคหนึ่ง ผู้ถูกละเมิดมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๕ มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๔๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๑๗๘ และ มาตรา ๑๘๐ หรือไม่ ซึ่งแม้ผู้ร้องจะได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินแล้วก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นเพียงข้อคิดเห็นของผู้ร้องที่ไม่ประสงค์จะให้กระทรวงกลาโหมบรรจุ ตำแหน่งกำลังพลในกองทัพไทย ตำแหน่งผู้บัญชาการทหารสูงสุด ตามที่ได้รับการรับรองไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบราชการกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเห็นว่าบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้พระมหากษัตริย์ทรงดำรงตำแหน่งจอมทัพไทย ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดไว้แล้ว จึงไม่ปรากฏว่ามีการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐอันเป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ร้องโดยตรงที่เป็นผลมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว กรณีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

(คำสั่งที่ ๕๔/๒๕๖๑)

[Handwritten signature]

(นายจรูญ ภักดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

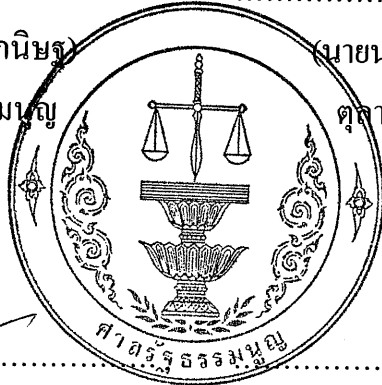
(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ